opp politi-
ere, hopp

ar Lang-Ree
nar

ar man bort skrapet som
ligger der midlertidig, er
gen en perle. Dette stedet
t perfekt friluftssted for alle
mar. Vel og merke, for de
ser, og som trives med
e naturomgivelser. Som tar
tid til å nyte noe sånt, når
r ute og går.
et ble lagt en skate-bane
som kunne vært plassert
r som helst i byen. For
ere, de ser bare betongen
nen. Utsikt? - hva er det?
, ble skjønnsomt plassert,
at andre ikke behøvde å
e den, - dette har fungert så

arbeides det i kommunen,
n det ikke gjøres noe mer,
dette perfekte som
ede ligger der? Forvalter
e Midtveit vet råd. Når
mmunen har sprengt bort et
bibliotek i byen, da er det
et pytt å sprenge bort
betongbaner, lage en ny
tte hele stasen. Skaterne
fikk en flott bane til en pen
penger, stilles foran i køen
. Framfor alt annet som
prioriteres i byen, til de
og gamle, f.eks. Helt
dig!
sier Midtveit og disse som
nger: Hopp politikere,
p. Og kommunestyre og
mannskap hopper. Fordi det
es ikke slike der, som Roar
e. Som har sansen for
en som den store enheten.
s utmerkede artikkel i HA
kt., burte tiltres av byens
ikere - avsnitt for avsnitt.
d neste kommunevalg,
er vi Roar Jevne til byens
ører. Byen trenger politi-
som tenker som Roar
e, - «som øss».

«Det står ein mammut nede i dalen». Illustrasjonsfoto

Språkåret – Språk som handling

Jens Haugan
Hamar

Vi tenkjer ofte på språk som skriftspråk og på talespråket som ein dårlegare versjon av skriftspråket. Mange språkdebattar handlar om «riktig og gale» og formelle sider ved eit normert skriftspråk, mens funksjonen til språket ofte kan komme i bakgrunnen.

Kva meiner ein så med «funksjonen»? Det er jo ikkje slik at menneska fekk lagt eit språk i fanget, og så måtte ein prøve å finne ut kva ein skulle bruke det til. Grunnlaget for all kommunikasjon er ulike typar behov ein ønskjer å formidle til andre. Dyra kommuniserer med kvarandre på sin måte, men menneskehjernen utvikla seg på ein slik måte at ein kan tru at det nettopp er språket som er sjølve «essensen» i mennesket, det som definerer oss som art.

Innanfor kommunikasjonsteorien går ein ut frå tre grunnleggjande kommunikasjonsbehov: å gje informasjon, t.d. «Det står ein mammut nede i dalen.»; å be om informasjon, t.d. «Skal vi prøve å fange mammuten?»; å oppmode om å få varer eller tenester: «Ta spyda dokkar og følg meg!» Vi seier då at desse setningane har som funksjon å formidle eit meir eller mindre konkret behov.

Den merksame lesar vil kanskje oppdage at desse tre kommunikative behova gjerne blir uttrykte gjennom spesielle setningskonstruksjonar. Den første setninga er ei såkalla utsegnssetning der ein gjerne formulerer ein type påstand. Den andre setninga er ei spørjesetning, og den tredje setninga er ei såkalla bydesetning. Vi kan altså sjå at den formelle grammatikken har funne former som er tilpassa dei konkrete kommunikative behova. Her treng ein ikkje å lure mykje på høna eller egget.

Men språk er sjølvsagt mykje meir enn eit direkte forhold mellom eit kommunikativt behov, ein språkleg funksjon og eit formelt, grammatisk uttrykk. Noko som mest truleg skil oss menneske frå dyra, er at vi kan kommunisere indirekte. Vi kan skilje mellom ei konkret tyding og ein språkleg funksjon eller ei kontekstuell meining. Setninga «Det står ein mammut nede i dalen» er formelt sett ein påstand eller ein type informasjon. Men den same setninga kan faktisk fungere som eit spørsmål dersom ein endra setningsmelodi (og i skrift set eit spørsmålsteikn bak): «(Er det sant?) Det står ein mammut nede i dalen?». Og setninga kan faktisk også fungere som eit påbod: «Det står ein mammut nede i dalen!» og implisere at alle skal ta våpna og gå på jakt.

Det er altså ikkje nødvendigvis alltid nokon direkte samanheng mellom den formelle grammatiske forma til ei setning og funksjonen setninga kan ha som ei språkhandling i ein konkret samanheng. Det kan vere interessant å sjå på språket ut frå eit handlingsperspektiv og spørje som språkfilosofen J. L. Austin: korleis handlar vi eigentleg gjennom å bruke språk?

uke farger
å Stortorget

R. Østby
ar

leser i HA at kommunen
har gått bort fra ideen om
altere ett mål av Stortorget
ekorere det med maling.
ideen er ikke glemt, sier
ektsjef Ole Jonny Eriksen;
l nå i stedet vurdere å sette
på «den sosiale ringen» og
felt på baksiden av Kultur-

Hva slags planlegging er dette? Er det prosjektsjefen som styrer planleggingen? Estetikk er da ikke hans fagområde. Hensikten med å asfaltere ett mål på torget var opprinnelig for å spare èn million kroner. Nå har man altså kommet på andre tanker, og man skjener videre.

Man tenker seg å dekorere flaten inne i den sosiale ringen

svart og hvitt - noe i likhet med den dekorasjonen som det spanske arkitektfirmaet Ecosistema Urbano malte på torget høsten 2011. Dermed knytter man Dreamhamarprosjektet til Stortorget. Det er en dårlig idé. Fargene man brukte den gangen, var SJUKE. De sto muligens godt til fargen på Casablanca, men det er å håpe at Casablanca skifter farge en

Det er dessuten temmelig uforståelig at man vil trekke inn et så mislykket prosjekt som Dreamhamar-prosjektet. 95 prosent av byens innbyggere deltok ikke i prosjektet, og for mange framstår det som et gedigent mageplask, men det har kommunen tydeligvis ikke tatt inn over seg. Ecosistema Urbano ønsker heller ikke å bli knyttet til prosjektet, og har nå

med Hama
Man bør
Stortorget
«morsomm
ikke sikker
LESS IS MO
beste).

G4S -
Norg
halen
lom

Kristian D
Internasjona
Hedmark

G4S er et
sikkerh
vokst seg ti
største på u
657 000 me
hele verden
omsetning
kroner. En a
derne er sta
I en rappo
Folkehjelp
"Farlige For
nevnt som
som hadde
«grove norm
okkupasjon
områdene.
å holde sikk
hvor de hol
arrest i innt
dom. De ha
sikkerheten
veisperring
som bare bl
trykking av
at Israel kjø
blir konflikt
tjener peng
okkupasjon
I det siste
organisasjo
boikottkam
Flere selska
Norge har b
det statlig e
På torsdag k
skal selge se
er tankegan
G4S har r
av Norge. D
det utgjør k
ningen, og s
at de tjener
okkupasjon
på norske se
Selv om G
tjener peng
og bedrifter
på Israels ok
Palestina. D
AUF i Hedm
sjonal boiko
fungerte da